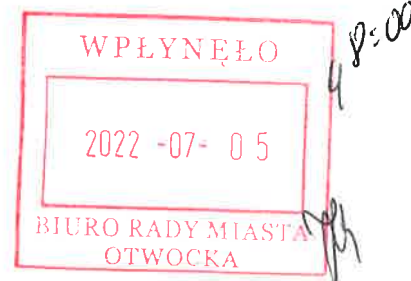

	Informacja w Sprawach	Czytelnia Akt	Biuro Podawcze
Godziny urzędowania	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ - 15 ³⁰	Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
Telefon	22 553 70 70 Radom 48 368 99 08	Wydz. I - IV ul. Jasna 2/4 22 553 78 21, 22 553 78 22 Wydz. V - VII ul. J. Pankiewicza 4 22 553 70 37 Radom 48 368 99 18	WSA w Warszawie 2022.07.04 10:45:02 SIRUJAP CN=WSA w Warszawie CSP=WSA w Warszawie WSA w Warszawie 2.5.4.97=VATPL-525228336 Public key: RSA/2048 bits
Email	informacja@warszawa.wsa.gov.pl	czytelnia@warszawa.wsa.gov.pl	
NIP 525-2283-365	REGON 015608709	Konto Bankowe Sądu 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000	
Wynik rozprawy dostępny po zakończeniu posiedzenia Sądu, najpóźniej w dniu następnym na stronie: http://etr.warszawa.wsa.gov.pl			

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**
WYDZIAŁ IV
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Dnia 4 lipca 2022 r.
Sygn. akt IV SA/Wa 818/22

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

*dot Radni RMO
Kondena Promie UM
11.07.2022*

Rada Miasta Otwocka
ul. Armii Krajowej 5
05-400 Otwock

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 14 czerwca 2022 sekretariat Wydziału IV Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza jako Organowi Administracji odpis wyroku wraz z uzasadnieniem z dnia 14 czerwca 2022 r. wydanego na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym.

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej S.A. (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym, jak również złożenie pisma przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz przez członka załogi polskiego statku morskiego u kapitana statku jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 3, 4 i 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2022 r. poz. 329, zwanej dalej „p.p.s.a.”).
2. Skarga kasacyjna złożona po upływie wskazanego powyżej trzydziestodniowego terminu zostanie odrzucona (art. 178 p.p.s.a.).
3. Skarga kasacyjna powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego: adwokatem lub radcą prawnym, albo doradcą podatkowym - w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami lub rzecznikiem

patentowym - w sprawach własności przemysłowej. Skarga kasacyjna sporządzona przez podmiot nieuprawniony będzie odrzucona bez merytorycznego rozpoznania.

4. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępnienia urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1257, z późn. zm.).
5. Urzędowe formularze, o których mowa w pkt 4, są udostępniane we wszystkich wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, w urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.warszawa.wsa.gov.pl/>.
6. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swego miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia chyba, że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).

POUCZENIE O WARUNKACH WNOŚZENIA PISM ORAZ DORĘCZANIA PISM PRZEZ SĄD ZA POMOCĄ ŚRODKÓW KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

1. Pisma do sądu administracyjnego można wnieść w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą sądu (art. 12b § 2 p.p.s.a.). Elektroniczna skrzynka podawcza sądu jest zlokalizowana na elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP). W celu wniesienia takiego pisma do sądu strona powinna posiadać konto na platformie ePUAP. Instrukcja zakładania konta dostępna jest pod adresem: <https://epuap.gov.pl/wps/portal>. Pisma wysłane na adres elektroniczny sądu (adres e-mail), czyli z pominięciem elektronicznej skrzynki podawczej sądu, nie wywołują skutków prawnych, które ustawa - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnym wiąże ze złożeniem pisma procesowego.
2. Każde pismo w formie dokumentu elektronicznego powinno zawierać adres elektroniczny (tj. adres na platformie ePUAP). W przypadku niewskazania adres elektroniczny przyjmuje się, że właściwym jest ten adres, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego (art. 46 § 2a i 2d p.p.s.a.).
3. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pisma wysłane na dotychczasowy adres pozostawia się w aktach ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).
4. Pismo i załączniki wnoszone w formie dokumentu elektronicznego powinny zostać podpisane przez stronę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (art. 46 § 2a i 2b p.p.s.a.).
5. Do pisma w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jego odpisów (art. 47 § 3 p.p.s.a.). Zamiast odpisu pisma strona zobowiązana jest do uiszczenia opłaty kancelaryjnej za sporządzenie wydruków takiego pisma i jego załączników wniesionych w formie dokumentu elektronicznego w celu ich doręczenia stronom, które nie posługują się środkami komunikacji elektronicznej do odbioru pism (art. 235a p.p.s.a.).
6. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 5 p.p.s.a.).
7. Wniesienie pisma do sądu w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczania korespondencji z sądu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Pisma sądu mogą być doręczane stronie za pomocą środków komunikacji elektronicznej również w przypadku, gdy strona składa do sądu pisma w postaci papierowej, jeżeli wystąpi ona do sądu o takie doręczenie i wskaże sądowi adres elektroniczny albo wyrazi zgodę na doręczanie pism za pomocą tych środków i wskaże sądowi adres elektroniczny (art. 74a § 1 p.p.s.a.). W przypadku niewskazania adresu elektronicznego doręczenie pism przez sąd następuje na adres zamieszkania, a w razie jego braku - na adres do doręczeń, lub siedziby strony, jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika (art. 46 § 2d p.p.s.a.).

„Art. 177 § 1 Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej dla stron wiąże również prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka. Jeżeli jednak orzeczenia nie doręcza się stronie prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka mogą w terminie trzydziestu dni od dnia wydania

orzeczenia wystąpić o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i wnieść skargę kasacyjną w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 3. W razie ustanowienia w ramach prawa pomocy adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego po wydaniu orzeczenia, na wniosek złożony przez stronę, której doręcza się odpis orzeczenia z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu, albo przez stronę, która zgłosiła wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia zawiadomienia pełnomocnika o jego wyznaczeniu, jednak nie wcześniej niż od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 4. Jeżeli pełnomocnik wyznaczony na podstawie art. 253 § 2 nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, składa w sądzie, w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzoną przez siebie opinię w tym przedmiocie wraz z odpisem dla strony, dla której został ustanowiony. Sąd doręcza odpis opinii stronie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę biegnie od dnia doręczenia odpisu opinii, o czym sąd poucza stronę, dokonując doręczenia.

§ 5. Przepisu § 4 zdanie trzecie nie stosuje się, jeżeli sąd stwierdzi, że opinia nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności. W takim przypadku sąd zawiadamia o tym właściwą okręgową radę adwokacką, radę okręgowej izby radców prawnych, Krajową Radę Doradców Podatkowych lub Krajową Radę Rzeczników Patentowych, która wyznacza innego pełnomocnika.

§ 6. W przypadku odmowy przyznania prawa pomocy w zakresie obejmującym ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego na wniosek, o którym mowa w § 3, bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie może rozpocząć się wcześniej niż od dnia doręczenia stronie postanowienia, a jeżeli strona wnieśli środek zaskarżenia na to postanowienie - wcześniej niż od dnia doręczenia postanowienia kończącego postępowanie w tym przedmiocie."

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

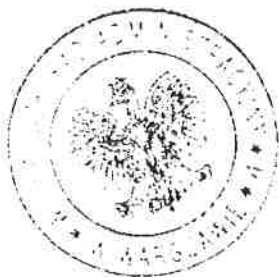
Dnia 14 czerwca 2022 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący: **sędzia WSA Anna Szymańska**
Sędziowie: **sędzia WSA Aneta Dąbrowska**
sędzia del. SO Aleksandra Westra (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2022 r.
na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym
sprawy ze skargi Wojewody Mazowieckiego
na uchwałę Rady Miasta Otwocka
z 21 kwietnia 2021 r., Nr XLVI/451/21
w przedmiocie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług na terenie gminy w
zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i
zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela
nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi

stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w całości.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

UZASADNIENIE

Rada Miasta Otwocka, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) oraz art. 3 ust. 2 c, 6r ust. 3, 3a, 3b, 3c, 3d i 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1439 ze zm.), podjęła 21 kwietnia 2021 r. uchwałę nr XLVI/451/21 w sprawie w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi

Skargę na uchwałę z 21 kwietnia 2021 r. wniósł Wojewoda Mazowiecki wnosząc o:

1. stwierdzenie nieważności ww. uchwały w całości;
2. ewentualnie, w przypadku nieuwzględnienia wniosku wyżej o stwierdzenie nieważności uchwały w całości, o stwierdzenie nieważności ww. uchwały w części: § 2 ust. 1, § 2 ust. 4, § 2 ust. 5, § 3 ust. 1, § 3 ust. 3, § 6 ust. 1, § 6 ust. 2, § 6 ust. 7, § 6 ust. 9;
3. zasądzenie na rzecz Wojewody Mazowieckiego od Miasta Otwocka kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego;

W uzasadnieniu Wojewoda powołał art. 94 w zw. z art. 7 Konstytucji RP jako obligujące organy władzy publicznej do działania na podstawie i w granicach prawa. Wskazano, że zasada praworządności wyrażona w art. 7 w związku z art. 94 Konstytucji RP wymaga, żeby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Natomiast każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej i zarazem naruszeniem konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego. Wojewoda powołał, że art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2020 r. poz. 1439, z późn. zm.), według stanu obowiązującego w dniu podjęcia uchwały, zawiera enumeratywny katalog kwestii podlegających unormowaniu w regulaminie

utrzymania czystości i porządku na terenie gminy i tak określone elementy regulaminu mają charakter wyczerpujący. Organ nadzoru stwierdził, że oznacza to, że uchwalając taki akt rada gminy musi zawrzeć w nim postanowienia dotyczące wszystkich zagadnień wskazanych w art. 4 ust. 2 u.c.z.p., a ich brak oznacza niewyczerpanie zakresu przedmiotowego przekazanego przez ustawodawcę do uregulowania w drodze uchwały. Jednocześnie Wojewoda zauważył, że rada gminy nie może stanowić regulacji wykraczających poza zakres wyraźnego upoważnienia z art. 4 ust. 2 u.c.z.p. i nie jest dopuszczalna wykładnia rozszerzająca zastosowania tego przepisu w odniesieniu do innych kwestii, które nie zostały w nim wymienione.

Wojewoda ocenił, że w przedmiotowej uchwale występują naruszenia z obydwu wyżej wymienionych kategorii (przekroczenie normy kompetencyjnej albo zaniechanie uchwałodawcze). Ponadto organ uznał, że postanowienia uchwały są niezgodne z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, a także formułują normy w sposób niejasny i niejednoznaczny – co stanowi o istotnym naruszeniu prawa. Wojewoda stwierdził, że zasadne jest stwierdzenie nieważności uchwały w całości z uwagi na rodzaj uchybień, w tym niespójność regulacji przyjętych w uchwale a także z uchwałą Rady Miasta Otwock z dnia 21 kwietnia nr XLVI/450/21.

W odpowiedzi na skargę organ uznał skargę w całości. Organ wskazał, że Rada Miasta Otwocka w dniu 23 marca 2022 r. podjęła nową uchwałę nr LXI/662/22 w tym samym przedmiocie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych, sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości między innymi poprzez kontrolę legalności działalności administracji publicznej. Zgodnie z art. 3 § 1 w zw. z § 2 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329, zwanej dalej "p.p.s.a.") zakres kontroli administracji publicznej obejmuje także orzekanie w sprawach skarg na akty prawa miejscowego oraz inne akty organów jednostek samorządu terytorialnego. Sąd uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6 p.p.s.a., stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w

całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności (art. 147 § 1 p.p.s.a.).

Zaskarżona uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 u.s.g. oraz art. 3 ust. 2c, oraz art. 6r ust. 3, 3a, 3b, 3c, 3d i 4 u.c.z.p. (Dz. U. 2020.1439). Uchwała, jako akt prawa miejscowego, jest źródłem prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły (art. 87 ust. 2 Konstytucji RP). Akty prawa miejscowego stanowiącymi są na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie (art. 94 Konstytucji RP). Zgodnie zaś z art. 7 Konstytucji organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Stosownie zaś do art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, na podstawie upoważnień ustawowych gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Zauważyć należy, że Rada gminy nie ma prawa do stanowienia aktów prawa miejscowego regulujących zagadnienia inne niż wymienione w przepisach prawa, ani też podejmowania regulacji w inny sposób niż wskazany przez ustawodawcę, gdyż oznaczałoby to wykroczenie poza zakres delegacji ustawowej. Materia regulowana wydanym przez organ aktem normatywnym ma wynikać nie tylko z upoważnienia ustawowego ale też nie może przekraczać zakresu tego upoważnienia.

Zgodnie z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. Pojęcie "sprzeczności z prawem" w rozumieniu art. 91 ust. 1 u.s.g. obejmuje sprzeczność postanowień uchwały z jakimkolwiek aktem prawa powszechnie obowiązującego, w tym także z rozporządzeniem – co w konsekwencji oznacza, że również z "Zasadami techniki prawodawczej", które stanowią załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz. U. 2016.283 tj.). Choć w większości przypadków sprzeczność z konkretnymi, szczegółowymi dyrektywami legislacyjnymi zawartymi w rozporządzeniu będzie miała zapewne charakter nieistotnego naruszenia prawa, to jednak nie można wykluczyć sytuacji, w których konkretne uchybienie zasad techniki prawodawczej należy zakwalifikować jako istotne naruszenie prawa. Będzie to zwłaszcza dotyczyć reguł określanych w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego mianem "rudymenarnych kanonów techniki prawodawczej" (zob. np. postanowienie TK z 27.04.2004 r., P 16/03; OTK-A 2004/4/36), nakaz przestrzegania których postrzegany jest jako jeden z elementów konstytucyjnej zasady prawidłowej legislacji

(por. T. Zalasinski, Zasady prawidłowej legislacji w poglądach Trybunału Konstytucyjnego, Warszawa 2008, s. 51). Jednym ze wspomnianych "rudymenarnych kanonów" tworzenia prawa jest niewątpliwie reguła wynikająca z § 115 w zw. z § 143 rozporządzenia, w myśl której w akcie prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym (upoważnieniu ustawowym). Zwrócić również należy uwagę, że postanowienia aktu prawa miejscowego muszą być precyzyjne, nienasuujące jakichkolwiek wątpliwości i wewnętrznie spójne. Prawodawca lokalny ma obowiązek wskazywać adresatowi uchwały przejrzysty, mieszczący się w prawie, jasny wzór zachowania. Jak stwierdził Trybunał Konstytucyjny, stanowienie norm niejasnych i wieloznacznych narusza konstytucyjną zasadę określoności regulacji prawnych wywodzoną z klauzuli demokratycznego państwa prawnego zawartej w art. 2 Konstytucji RP. Trybunał Konstytucyjny wyznaczył wymogi „określoności prawa” w szerokim znaczeniu – jako precyzyjność przepisu oraz jasność prawa, które ma być zrozumiałe i komunikatywne dla jak największej liczby podmiotów z uwagi na jego legislacyjną poprawność. Przez precyzyjność regulacji prawnej należy rozumieć możliwość dekodowania z przepisów jednoznacznych norm prawnych. Przejawia się w konkretności regulacji praw i obowiązków, tak by ich treść była oczywista i pozwalała na ich wyegzekwowanie (wyrok TK z 28.10.2009 r. sygn. Kp 3/09, Legalis nr 175631).

Dokonując kontroli zgodności z prawem zaskarżonej uchwały zaakceptować należy stanowisko Wojewody, że uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa tj. art. 7 i 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2020.713), art. 3 ust. 2 pkt 6, art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b, art. 6c ust. 1, art. 6r ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U.2020. 1439).

W dniu 21 kwietnia 2021 r., Rada Miasta Otwocka uchwałę nr XLVI/451/21 w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Uchwała o usługach została opublikowana

w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego w dniu 28 kwietnia 2021 r. pod poz. 3777.

Sąd w całości podzielił zarzuty skargi w odniesieniu do § 2 ust. 1 Uchwały. Mianowicie, zgodnie z tym przepisem, wszystkie ustawowe frakcje odpadów winny być odbierane od właścicieli sprzed ich posesji, co uwzględnia wszystkie frakcje odpadów wskazane przez ustawę zarówno w art. 4 ust. 2 pkt 1) lit. a) u.c.z.p., jak i art. 4 ust. 2 pkt 1) lit. b) u.c.z.p. i znajduje oparcie w art. 6c ust. 1 u.c.z.p. w zw. z art. 3 ust. 2 pkt 5) i art. 4 ust. 2 pkt 1) lit a) u.c.z.p. Natomiast to postanowienie pozostaje w sprzeczności z innym, tj. § 2 ust. 4 Uchwały o usługach, który wskazuje do odbioru już jedynie frakcje odpadów wymienione w punktach od 1) do 6) wspomnianego § 2 ust. 1 Uchwały o usługach, czyli z wyłączeniem punktu 7). Dodatkowo jeszcze inaczej kwesta ta została unormowana w § 3 ust. 1 i 3 Uchwały o usługach, które wyznaczają częstotliwość odbioru frakcji odpadów sprzed posesji już tylko w zakresie frakcji wymienionych w § 2 ust. 1 punkty od 1) do 6) tego aktu, a nadto wybiórczo z punktu 7) - jedynie frakcję zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz frakcję mebli i innych odpadów wielkogabarytowych. Niewątpliwie zgodzić się należy z Wojewodą, że zarówno Uchwała Nr XLVI/451/21 jak i Nr XLVI/450/2, jako dotyczące zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy w zakresie zbierania i odbierania odpadów komunalnych, winny stanowić spójny system regulacji, jednoznacznie określając powinności adresatów tych uchwał. Niewątpliwie postanowienia Uchwały o usługach, jak również § 2 ust. 1 oraz § 14 Regulaminu, nie wyznaczają w sposób niewątpliwy frakcji odpadów, co do których na gminie (a w dalszej kolejności - na przedsiębiorcach) ciąży obowiązek odbioru sprzed posesji w myśl art. 6c ust. 1 u.c.z.p.

Również podzielić należy zarzuty Wojewody odnoszące się do § 6 ust. 1 i 2 Uchwały o usługach. Zgodnie z powyższym przepisem właściciele nieruchomości mają możliwość dostarczania do PSZOK-u zebrane w sposób selektywny odpady komunalne i do PSZOK-u można dostarczać frakcje odpadów komunalnych wymienione w punktach od 1) do 13) Uchwały. Z brzmienia powyższego wynika bowiem, że właściciel ma możliwość skorzystania z fakultatywnej opcji dostarczania do PSZOK-u wymienionych frakcji odpadów, podczas gdy zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 6) i art. 4 ust. 2 pkt 1) lit. b) u.c.z.p. powinny być one (obligatoryjnie) dostarczone i przyjęte w PSZOK-u, o ile nie zostały objęte systemem odbioru sprzed

nieruchomości albo nie zostały przez właściciela przekazane do takiego odbioru (w zależności od rodzaju frakcji). I tak, jak słusznie zauważył Skarżący, odpady niebezpieczne czy chemikalia trzeba (obligatoryjnie) w każdym przypadku dostarczać do PSZOK-u, gdyż odpady te nie są ujęte przez uchwały w systemie odbioru sprzed posesji.

Kolejno stwierdzić należy, że niespójność regulacji występuje także w zakresie oznaczenia frakcji odpadów przyjmowanych przez podmioty inne niż PSZOK. W § 2 ust. 5 Uchwały o usługach postanowiono, że przeterminowane leki mieszkańcy mogą również oddawać w aptekach, z którymi Miasto Otwock posiada podpisaną stosowną umowę, podczas gdy w tym samym akcie w § 6 ust. 7 wskazano, że właściciele nieruchomości mają również możliwość dostarczania i umieszczania frakcji odpadów stanowiącej przeterminowane leki w przeznaczonych do tego celu i specjalnie oznakowanych pojemnikach ustawionych w aptekach na terenie Miasta Otwocka. Tak samo brzmiąca regulacja zawarta jest w § 15 Uchwały. Ocenic należy, że powyższe postanowienia, wobec ich odmienności, nie określają w sposób jednoznaczny, czy przekazanie przeterminowanych leków uzależnione jest od zawartej umowy czy od dostępności pojemnika tj. czy przeterminowane leki mogą być oddane w aptecę, która ma zawartą umowę z Miastem, nawet jeśli nie ma w niej wystawionego w tym celu pojemnika (lub na odwrót). Ponadto uchwały stanowiące prawo miejscowe nie wskazują adresatom lokalizacji tych wybranych aptek, ani sposobu w jaki adresy te będą mieszkańcom przekazywane, udostępniane.

Podzielić należy również zarzuty Wojewody, że postanowienie z § 6 ust. 9 Uchwały o usługach wykracza poza delegację ustawową z art. 6r ust. 3 u.c.z.p. Zgodnie bowiem z ww. przepisem Rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Wprowadzenie w § 6 ust. 9 Uchwały przepisu, że usługi świadczone przez PSZOK nie obejmują przyjmowania odpadów komunalnych pochodzących z innych gmin niewątpliwie stanowi przekroczenie delegacji ustawowej i nie stanowi o sposobie świadczenia

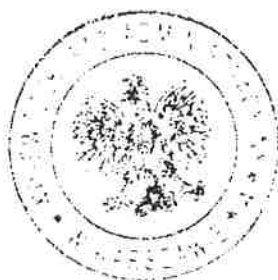
usług przez PSZOK. Zwrócić należy uwagę, że ustawodawca w art. 6r. ust. 3a sprecyzował jakie ograniczenia może ustanowić organ gminy w zakresie ilości przyjmowanych zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych, stanowiących odpady komunalne, przyjmowane przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

Na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. uwzględniając skargę na akt prawa miejscowego sąd jest uprawniony do stwierdzenia nieważności tej uchwały w całości lub w zaskarżonej części.

Wskazać należy, że orzecznictwo dopuszcza możliwość stwierdzenia nieważności uchwały w całości w sytuacji, gdy uchylene znacznej części jej przepisów spowodowałoby pozostawienie w obrocie takiego aktu prawa miejscowego, który byłby niekompletny i w znacznym stopniu nie wypełniałby delegacji ustawowej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 lutego 2019 r., sygn. VIII SA/Wa 876/18).

W odniesieniu do przedmiotowej uchwały to stwierdzić należy, że charakter dostrzeżonych naruszeń prawa i ich liczba przesądzają o tym, że zasadne jest wyeliminowanie zaskarżonej uchwały z obrotu prawnego w całości, albowiem pozostawienie tylko niektórych z przepisów uchwały powodowałoby, że przedmiotowy akt prawa miejscowego będzie niekompletny.

Z powyżej wskazanych powodów, na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a., Sąd orzekł jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

DOC-ESP-2833

Elektroniczne Poświadczenie Weryfikacji (EPW)

DOC-ESP-2833

identyfikator weryfikacji

odpis wyroku z dnia 14.06.2022 r. z uzasadnieniem - Rada Miasta Otwocka .xml.xml
nazwa pliku

1.

Integralność:	Niezachowana - błędnie zweryfikowano co najmniej jeden podpis
Szczegóły błędu:	Zgodny z dokumentem
Podpisujący:	WSA w Warszawie
Rodzaj uwierzytelnienia:	Kwalifikowany podpis elektroniczny
Deklarowany czas złożenia podpisu:	04.07.2022 12:46:00

04.07.2022 13:30:20

czas weryfikacji

e-Instytucja.pl sp. z o.o. (KRS: 0000505951)

dostawca systemu generującego raport

DOC-ESP-2833

Szczegóły weryfikacji

Plik: odpis wyroku z dnia 14.06.2022 r. z uzasadnieniem - Rada Miasta Otwocka .xml.xml

Integralność: Niezachowana - błędnie zweryfikowano co najmniej jeden podpis

Szczegóły błędu: Zgodny z dokumentem

Podpisujący : CN=WSA w Warszawie

Rodzaj uwierzytelnienia: Kwalifikowany podpis elektroniczny

Algorytm podpisu:

Algorytm wyznaczania wartości skrótu podpisu:

Format podpisu:

Status certyfikatu:

Deklarowany czas złożenia podpisu: 2022-07-04 12:46:00

Okres ważności certyfikatu:

Czas wskazany w znaczniku czasu:

Integralność znacznika:

Status certyfikatu znacznika:

Uwagi dotyczące statusu certyfikatu znacznika:

Podpisane dane: odpis wyroku z dnia 14.06.2022 r. z uzasadnieniem - Rada Miasta Otwocka .xml.xml

Numer seryjny certyfikatu: 16031028697666725955982954988850815723876349

Certyfikat został zweryfikowany za pomocą:

Wystawca certyfikatu:

Oświadczenie wystawcy:

DOC-ESP-2833

Certyfikaty

Nazwa powszechna: WSA w Warszawie

Dane certyfikatu:

Wystawiony przez:

Numer seryjny: 16031028697666725955982954988850815723876349

Okres ważności certyfikatu:

Certyfikat został zweryfikowany za

pomocą:

Autoryzacja certyfikatu:

Najwyższy węzeł w łańcuchu

certyfikacji :

